

[Finansministeren.]

har lidt vanskeligt ved lige at springe ud i det. Der er bl. a. provenuspørgsmålet i den sammenhæng, og jeg ville da gerne vide lidt mere, end jeg ved i dette øjeblik, om, hvorledes finanserne stiller sig i det kommende år, før jeg kan tage stilling til, om man kan gennemføre det med virkning for det kommende år.

Med hensyn til Grønlandsarbejderne erindrer jeg meget vel, at vi har talt om det herinde. Jeg har også bedt skattedepartementet se på problemet og prøve at finde ud af, hvorledes vi kan nå en tilfredsstillende løsning. Den er ikke hidtil fundet. Det har vist sig, at hver gang man ville prøve at gennemføre en eller anden ordning, var der sidevirkninger, som vi har været lidt ængstelige ved. Jeg ved ikke, om det, det ærede medlem hr. Axel Sørensen skitserede i dag, muligt kan danne grundlag for en løsning, men det vil vi da også gerne se på.

Må jeg til sidst sige, at man jo elskværdigt har mindet mig om, at jeg svarede afvisende — det må jeg erkende, det gjorde jeg — på et spørgsmål, der blev stillet mig for et lille års tid siden. For det første vil jeg sige, at så lovede jeg da i det mindste ikke for meget dengang. Det er i øvrigt et princip, jeg så vidt muligt gerne vil følge. Dernæst må jeg, hvis jeg bliver stillet over for problemer eller forhold, som jeg ikke har et alt for stort kendskab til i forvejen, forbeholde mig at studere dem nærmere og eventuelt ændre stilling. Jeg synes i og for sig, at det er noget af det mest sørgelige, hvis man er — jeg havde nær sagt — i den grad en træmand, at man ikke kan bevæges.

Foged: Jeg er ganske enig med den højtærede finansminister i, at hvis dette lovforslag skal have virkning for det år, vi står i, skal det gennemføres omgående, og jeg kan derfor tilsige vor medvirken til at gennemføre det omgående uanset de af os rejste problemer. Vi vil imidlertid bede den højtærede minister om at tage de af os rejste problemer op — måske allerede lidt nu i udvalget, men ellers senere — til villig overvejelse.

Axel Sørensen: Jeg vil kortelig takke den højtærede finansminister for hans svar til mig, selv om jeg kunne have ønsket, at det havde været lidt mere positivt.

Når jeg har fremdraget problemet her, er det, fordi jeg i min egenskab af skatterådsformand møder det, og fordi konsekvensen er den samme, som dengang de gifte styrmænd stod på de udenlandske skibe og måtte betale al deres skyld hjem til Danmark, medens den ugifte, der aldrig kunne henføres til nogen kommune, ikke blev beskattet. Her er et lignende forhold. Det er ikke for at komme de ugifte til livs i skattemæssig henseende, men for retfærdighedens skyld, jeg fremdrager dette, at de gifte, der arbejder i Grønland sammen med de ugifte, skal betale skat af den indkomst, de erhverver deroppe, medens de unge bliver betragtet som kommende fra udlandet og skatteansættes efter § 2 i ligningsloven, når de kommer hjem. Derfor selvangiver de en ganske minimal indkomst, hvad ingen kan gå i rette med, fordi man ikke ved, om de kan skaffe sig arbejde herhjemme; men hen på foråret, når skattebilletten foreligger, er de på ny rejst til Grønland for at tjene disse 20.000-30.000 kr. Det er dette forhold, jeg har ønsket man skulle prøve at finde en løsning på, for det generer os derude i det skattelignende arbejde.

Hermed sluttede forhandlingen.

Lovforslagets overgang til anden behandling vedtoges uden afstemning.

Peter Nielsen: Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til et udvalg på 17 medlemmer.

Uden forhandling eller afstemning vedtoges dette forslag.

Formanden: Der er ikke mere på dagsordenen.

Medlem af folketinget Adolph Sørensen har meddelt mig, at han ønsker til finansministeren at stille følgende spørgsmål:

„Vil ministeren foreslå lov om vurdering og beskatning til staten af faste ejendomme ændret således, at årsomvurderinger i